

ÎNCHEIERE

16 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Coleasca,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Coleasca împotriva Eudochiei Sacaliuc cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 16 februarie 2016 Mihail Coleasca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eudochiei Sacaliuc cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, în anul 2006 i-a dat cu titlu de împrumut Eudochiei Sacaliuc suma de 423 de dolari SUA, avînd înțelegere cu ultima că suma împrumutului va fi restituită după posibilitate sau la cerere.

Afirmă că, pîrîtul a restituit suma de 100 de dolari SUA mamei sale.

Susține că, pînă în 2014 nu a solicitat restituirea împrumutului, însă în urma refuzului de a restitui suma împrumutată de pîrît, s-a adresat la organele de poliție, unde pîrîtul a recunoscut suma împrumutată.

Consideră că, solicitarea de restituire urmează a fi calculată din anul 2014.

Solicită încasarea de la Eudochia Sacaliuc a 323 de dolari SUA cu titlu de împrumut bănesc, ceea ce constituie 6411 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 28 iunie 2016 s-a respins cererea înaintată de Mihail Coleasca împotriva Eudochiei Sacaliuc cu privire la încasarea datoriei, ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, între Mihail Coleasca și Eudochia Sacaliuc nu a fost încheiat nici un contract de împrumut și nu s-a scris nici o recipisă, reclamantul bazîndu-se doar pe răspunsul dat de șeful Inspectoratului de Poliție Ungheni din 20 septembrie 2015, care nu poate sta la baza emiterii hotărîrii.

Prima instanță a mai reținut că, Eudochia Sacaliuc a împrumutat bani de la Mihail

Coleasca, însă i-a restituit, iar ultimul nu a prezentat probe în susținerea afirmațiilor sale.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Mihail Coleasca și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni din 28 iunie 2016.

La data de 16 decembrie 2016 Mihail Coleasca a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2016 s-a restituit recursul declarat de Mihail Coleasca, s-a remis recurentului recursul, s-a explicat recurentului Mihail Coleasca că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după înlăturarea neajunsurilor cu respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui, s-a atenționat recurentul că potrivit art.434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, termenul respectiv fiind un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La data de 09 ianuarie 2017 Mihail Coleasca a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii, și-a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor inferioare, menționând că nu au fost constatate și elucidate circumstanțele importante ale pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece decizia recurată a fost recepționată de recurent la data de 21 noiembrie 2016, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție DS3118042877AR (f.d.64), iar cererea de recurs a fost expediată la data de 05 ianuarie 2017 (f.d.74), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs au constituit obiectul examinării cererii de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt, dar nu de drept, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași legea, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanțele inferioare au elucidat circumstanțele importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au constatat circumstanțele importante ale pricinii, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Coleasca, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Mihail Coleasca, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță